USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Brigity Chrastilové v právní věci **žalobkyně: Z. o. evid. č. X O. s. s. o. a o.**, (dříve pod názvem Z. o. o. p. s. s. h. B. a Š.), zastoupena Mgr. Pavlem Batěkem, advokátem, se sídlem Kamenická 656/56, Praha 7, pobočka: Třída Svornosti 57, Olomouc, proti **žalovanému: Ministerstvo kultury**, se sídlem Maltézské nám. 1, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 18. 4. 2006, č. j. 9 Ca 246/2004 - 109,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Shora uvedeným usnesením Městského soudu v Praze byla žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) prvním výrokem osvobozena od soudních poplatků a druhým výrokem jí byla na její žádost ustanovena zástupcem JUDr. Jarmila Podivínská, advokátka, se sídlem Wellnerova 3 A, Olomouc, pro řízení o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze č. j. 9 Ca 246/2004 - 88 ze dne 31. 8. 2005.

Ve smyslu daného poučení podala stěžovatelka proti usnesení městského soudu kasační stížnost spojenou s návrhem na zrušení § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) Ústavním soudem.

Městský soud po podání kasační stížnosti proti předmětnému usnesení postupoval ve smyslu § 108 odst. 1 s. ř. s. a předložil kasační stížnost s příslušnými spisy Nejvyššímu správnímu soudu.

Nejvyšší správní soud nejdříve konstatuje, že pro řízení o kasační stížnosti, která směřuje proti usnesení ve věci ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti směřující do merita věci, bylo již v předchozí judikatuře ustáleno, že v tomto typu řízení stěžovatelka nemusí být zastoupen advokátem (odhlédnuto v tuto chvíli od skutečnosti, že stěžovatelce byl v květnu 2007 ustanoven ve věci samé nový zástupce) - srov. kupř. rozsudek Nejvyššího správního soudu publ. pod č. 486/2005 Sb. NSS.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadené usnesení městského soudu bylo stěžovatelce doručeno dne 28. 4. 2006. Dále ze spisu vyplývá, že kasační stížnost byla sepsána teprve dne 14. 7. 2006 a doručena soudu dne 19. 7. 2006. Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů

po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje. Kasační stížnost tedy nebyla podána v zákonné lhůtě a je zjevně opožděna. Podle § 40 odst. 5 s. ř. s. nestanoví-li zákon jinak, může předseda senátu z vážných omluvitelných důvodů na žádost zmeškání lhůty k provedení úkonu prominout. Podle ustanovení § 106 odst. 2 věty třetí s. ř. s. však při podání kasační stížnosti zmeškání lhůty prominout nelze.

Jak již bylo výše uvedeno, napadený rozsudek byl doručen dne 28. 4. 2006. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti tedy skončila dne 12. 5. 2006. Stěžovatelka tudíž kasační stížnost podala až po uplynutí zákonné lhůty, když tato byla sepsána teprve dne 14. 7. 2006 a doručena soudu dne 19. 7. 2006 (datum podání k přepravě nelze ze spisu zjistit). K tomu je nutno konstatovat, že napadený rozsudek krajského soudu obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti, jakož i o místu, kde je třeba kasační stížnost podat.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. jako opožděně podanou. Za této procesní situace se již Nejvyšší správní soud samostatně nezabýval návrhem na zrušení ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. Ústavním soudem. Podle čl. 95 odst. 2 Ústavy ČR dojde-li soud k závěru, že zákon, jehož má být při řešení věci použito, je v rozporu s ústavním pořádkem, předloží věc Ústavnímu soudu. V daném případě nedošlo vůbec k meritornímu řešení věci (věc byla odmítnuta z procesních důvodů) - ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. navrhované stěžovatelkou ke zrušení tedy nebylo při řešení věci použito a podmínky pro zvažování souladu ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. s ústavním pořádkem nebyly dány. Pouze pro úplnost se poznamenává, že totožným návrhem totožné stěžovatelky se Nejvyšší správní soud již v minulosti zabýval (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 75/2006 - 153 ze dne 10. 1. 2007) a dospěl k závěru, že důvody k předložení věci Ústavnímu soudu s návrhem na zrušení citovaného ustanovení nejsou dány.

Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

Stěžovatelce byl v probíhajícím řízení o věci samé ustanoven zástupcem Mgr. Pavel Batěk, advokát. V případě ustanovení advokáta platí hotové výdaje za zastupování a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s.). Uvedený advokát požaduje úhradu odměny ustanoveného zástupce za jeden úkon právní služby spočívající v převzetí a přípravě zastoupení včetně první porady s klientem. Ke stanovení odměny ustanoveného zástupce však dojde až při rozhodování ve věci samé, nikoliv v řízení o kasační stížnosti proti usnesení o předchozím ustanovení zástupce.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. prosince 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu